

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/110/EK

(2009. gada 16. septembris)

par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/46/EK (2000. gada 18. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību ⁽⁴⁾ tika pieņemta, reaģējot uz jaunu elektronisku iepriekš apmaksātu maksājumu produktu parādīšanos, un tā bija paredzēta, lai izveidotu skaidru tiesisko regulējumu ar mērķi stiprināt iekšējo tirgu, vienlaikus nodrošinot adekvātu konsultatīvu uzraudzību.

(2) Veicot Direktīvas 2000/46/EK pārskatīšanu, Komisija norādīja uz nepieciešamību pārskatīt minēto direktīvu, jo ir uzskatāms, ka daži tās noteikumi ir kavējuši īsta vienota tirgus izveidi elektroniskās naudas pakalpojumiem un šādu lietotājdraudzīgu pakalpojumu attīstību.

⁽¹⁾ 2009. gada 26. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 30, 6.2.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 27. jūlija Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 275, 27.10.2000., 39. lpp.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽⁵⁾ ir radījusi mūsdienīgu un saskaņotu tiesisko regulējumu maksājumu pakalpojumiem, tostarp koordinējot valstu noteikumus par piesardzības prasībām jaunai maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijai, proti, maksājumu iestādēm.

(4) Ar mērķi likvidēt šķēršļus piekļuvei tirgum un atvieglināt elektroniskās naudas emitēšanas uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu ir jāpārskata noteikumi, kas attiecas uz šādām elektroniskās naudas iestādēm, lai varētu nodrošināt vienlīdzīgus nosacījumus visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

(5) Ir lietderīgi ierobežot šīs direktīvas piemērošanu, attiecinot to uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri emitē elektronisko naudu. Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz monetāro vērtību, kuru uzglabā specifiskos priekšapmaksas instrumentos, kas radīti konkrētam pielietojumam un ko var izmantot tikai ierobežoti, gan tādēļ, ka tie ļauj elektroniskās naudas turētājam iegādāties preces vai pakalpojumus vienīgi elektroniskās naudas emitenta telpās vai ierobežotā pakalpojuma sniedzēju tīklā saskaņā ar tiešu komercvienošanos ar profesionālu emitentu, gan arī tādēļ, ka to var izmantot vienīgi ierobežota preču un pakalpojumu klāsta iegādei. Instruments ir uzskatāms par lietojamu "ierobežotā tīklā", ja to var izmantot vienīgi tam, lai iegādātos preces un pakalpojumus konkrētā veikalā vai veikalu ķēdē vai lai iegādātos ierobežotu preču un pakalpojumu klāstu, neraugoties uz pārdošanas punkta ģeogrāfisko izvietojumu. Šādi instrumenti var ietvert veikalu kartes, degvielas kartes, biedra kartes, sabiedriskā transporta kartes, ēdināšanas kuponus vai pakalpojumu kuponus (piemēram, bērnu aprūpes kuponus vai sociālo vai pakalpojumu shēmu kuponus, ar ko subsidē darba ņēmējus, lai veiktu tādus mājas darbus kā tīrīšana, gludināšana vai dārza darbi), kuriem dažkārt uzliek īpašu nodokli un uz kuriem attiecas darba tiesiskais regulējums, lai veicinātu šādu instrumentu

⁽⁵⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

izmantošanu, tā īstenojot sociālajos tiesību aktos noteiktos mērķus. Ja šāds instruments specifiskai izmantošanai kļūst par universālu instrumentu, uz to vairs nebūtu jāattiecas atbrīvojumam no šīs direktīvas darbības jomas. Instrumenti, ko var izmantot iegādei konkrētu pārdevēju veikalos, nebūtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, jo šādi instrumenti parasti tiek izstrādāti pakalpojumu sniedzēju tīklam, kurš nepārtraukti aug.

- (6) Tāpat būtu pareizi, ja šī direktīva neattiektos uz monetāro vērtību, kuru izmanto digitālu preču un pakalpojumu iegādei, kur preču un pakalpojumu būtības dēļ operators pievieno būtisku vērtību, piemēram, piekļuves, meklēšanas vai izplatīšanas iespējas veidā, ar noteikumu, ka šo precī vai pakalpojumu var izmantot vienīgi digitālā ierīcē, piemēram, mobilajā tālrunī vai datorā, un ka telekomunikāciju, digitālo pakalpojumu vai informācijas tehnoloģiju operators nedarbojas tikai kā maksājumu pakalpojumu lietotāja un preču un pakalpojumu sniedzēja starpnieks. Tā ir situācija, kad mobilā telefona vai digitālā tīkla lietotājs maksā tieši tīkla operatoram un kad nepastāv ne tiešā maksājuma attiecības, ne debitora un kreditora attiecības starp tīkla lietotāju un kādu trešo personu, kas ir preču vai pakalpojumu piegādātājs šajā darījumā.
- (7) Ir lietderīgi ieviest skaidru elektroniskās naudas definīciju, lai padarītu to tehniski neitrālu. Šai definīcijai būtu jāaptver visas situācijas, kurās maksājumu pakalpojuma sniedzējs emitē iepriekš apmaksātu uzglabātu vērtību apmaiņā pret naudas līdzekļiem, ko var izmantot maksāšanai, jo trešās personas tos pieņem kā maksājumu.
- (8) Elektroniskās naudas definīcijai būtu jāietver elektroniskā nauda, kas vai nu tiek uzglabāta elektroniskās naudas maksāšanas ierīcē, kura ir turētāja rīcībā, vai arī tiek uzglabāta attālināti uz servera, un elektroniskās naudas turētājs ar to var rīkoties ar īpaša elektroniskās naudas maksājuma konta starpniecību. Šai definīcijai vajadzētu būt pietiekami plašai, lai izvairītos no tehnoloģisko inovāciju kavēšanas un lai tā ietvertu ne tikai visus elektroniskās naudas produktus, kas šobrīd ir pieejami tirgū, bet arī produktus, kas varētu attīstīties nākotnē.
- (9) Konsultatīvas uzraudzības režīms elektroniskās naudas iestādēm būtu jāpārskata un vairāk jāpiemēro riskiem, ar kuriem šīs iestādes saskaras. Minētais režīms būtu arī jāaskaņo ar konsultatīvas uzraudzības režīmu, kas piemērojams maksājumu iestādēm saskaņā ar Direktīvu 2007/64/EK. Tādēļ attiecīgie Direktīvas 2007/64/EK noteikumi elektroniskās naudas iestādēm būtu jāpiemēro *mutatis mutandis*, neskarot šo direktīvu. Tādēļ Direktīvā 2007/64/EK ietvertā atsauce uz "maksājumu iestādi" ir jālasa kā atsauce uz elektroniskās naudas iestādi; atsauce uz "maksājumu pakalpojumu" ir jālasa kā atsauce uz

maksājumu pakalpojumu darbībām un elektroniskās naudas emitēšanu; atsauce uz "maksājumu pakalpojuma lietotāju" ir jālasa kā atsauce uz maksājumu pakalpojuma lietotāju un elektroniskās naudas turētāju; atsauce uz "šo direktīvu" ir jālasa kā atsauce uz Direktīvu 2007/64/EK un šo direktīvu; atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK II sadaļu ir jālasa kā atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK II sadaļu un šīs direktīvas II sadaļu; atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK 6. pantu ir jālasa kā atsauce uz šīs direktīvas 4. pantu; atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK 7. panta 1. punktu ir jālasa kā atsauce uz šīs direktīvas 5. panta 1. punktu; atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK 7. panta 2. punktu ir jālasa kā atsauce uz šīs direktīvas 5. panta 6. punktu; atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK 8. pantu ir jālasa kā atsauce uz šīs direktīvas 5. panta 2. līdz 5. punktu; atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK 9. pantu ir jālasa kā atsauce uz šīs direktīvas 7. pantu; atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK 16. panta 1. punktu ir jālasa kā atsauce uz šīs direktīvas 6. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunktu; un atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK 26. pantu ir jālasa kā atsauce uz šīs direktīvas 9. pantu.

- (10) Tiek atzīts, ka elektroniskās naudas iestādes izplata elektronisko naudu, tostarp pārdodot un pārpārdodot elektroniskās naudas produktus iedzīvotājiem, klientiem nodrošinot elektroniskās naudas izplatīšanas līdzekļus vai pēc klienta lūguma atpērkot elektronisko naudu, vai papildinot klienta elektroniskās naudas produktus, ar fizisku vai juridisku personu starpniecību atbilstoši attiecīgajam uzņēmējdarbības modelim. Lai gan elektroniskās naudas iestādēm nedrīkstētu atļaut emitēt elektronisko naudu, izmantojot aģentus, tām tomēr būtu jāvar ar aģentu starpniecību sniegt Direktīvas 2007/64/EK pielikumā minētos maksājumu pakalpojumus, ja tiek ievērotas minētās direktīvas 17. panta prasības.
- (11) Ir vajadzīgs režīms sākotnējam kapitālam apvienojumā ar pašu kapitālu, lai nodrošinātu atbilstīgu patērētāju aizsardzības līmeni un saprātīgu un piesardzīgu elektroniskās naudas iestāžu darbību. Ņemot vērā elektroniskās naudas specifiku, būtu jānodrošina papildu metode pašu kapitāla aprēķināšanai. Būtu jāsauglabā visaptverošas izvēles iespējas uzraudzībai, lai nodrošinātu, ka visi maksājumu pakalpojumu sniedzēji pret vienādiem riskiem izturētos vienādi, un lai aprēķina metodē ietvertu specifiskas attiecīgās elektroniskās naudas iestādes darbības situācijas. Turklāt būtu jāparedz noteikums, ka elektroniskās naudas iestādēm ir pienākums elektroniskās naudas turētāju līdzekļus turēt atsevišķi no elektroniskās naudas iestādes līdzekļiem, kas paredzēti citai uzņēmējdarbībai. Uz elektroniskās naudas iestādēm būtu arī jāattiecinā efektīvi noteikumi, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu.

- (12) Maksājumu sistēmu darbība ir darbības veids, kas nav paredzēts specifiskām iestāžu kategorijām. Tomēr ir svarīgi atzīt, ka maksājumu sistēmu darbības var veikt arī elektroniskās naudas iestādes, kā tas ir maksājumu iestāžu gadījumā.
- (13) Elektroniskās naudas emitēšana nav noguldījumu pieņemšanas darbība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu⁽¹⁾, jo elektroniskās naudas īpatnība ir tā, ka tā darbojas kā monētu un banknošu elektronisks aizstājējs un parasti ir paredzēta ierobežota apjoma maksājumu veikšanai, bet ne uzkrājumu veidošanai. Elektroniskās naudas iestādes nedrīkstētu izsniegt aizdevumus no līdzekļiem, kuri saņemti vai tiek turēti elektroniskās naudas darījumu veikšanai. Turklāt elektroniskās naudas emitenti nedrīkstētu maksāt procentus vai nodrošināt cita veida finansiskus labumus, ja tie ir saistīti ar laika ilgumu, kurā elektroniskās naudas turētājs uzglabā elektronisko naudu. Nosacījumos, ar kuriem piešķir atļauju elektroniskās naudas iestādei un nodrošina tās spēkā esamību, būtu jāietver piesardzības prasības, kas ir samērīgas ar darbības un finanšu riskiem, ar kuriem saskaras šādas iestādes savas darbības laikā, kas saistīta ar elektroniskās naudas emitēšanu, neatkarīgi no citām komerciālām darbībām, kuras veic elektroniskās naudas iestāde.
- (14) Tomēr attiecībā uz elektroniskās naudas emitēšanu ir nepieciešams saglabāt līdzvērtīgus konkurences apstākļus elektroniskās naudas iestādēm un kredītiestādēm, lai elektroniskās naudas turētāju interesēs nodrošinātu godīgu konkurenci starp daudzveidīgajām iestādēm, kas piedāvā vienu un to pašu pakalpojumu. Tas būtu jāpanāk, līdzsvarojot mazāk aprūtināšās konsultatīvas uzraudzības režīma prasības, kas piemērojamas elektroniskās naudas iestādēm, un noteikumus, kas ir stingrāki nekā tie, kurus piemēro kredītiestādēm, jo īpaši attiecībā uz elektroniskās naudas līdzekļu nodrošināšanu. Ņemot vērā nodrošinājuma būtisko nozīmi, ir nepieciešams, lai kompetentās iestādes tiktu iepriekš informētas par būtiskām izmaiņām, piemēram, izmaiņām nodrošinājuma metodē, tās kredītiestādes maiņu, kurā tiek noguldīti nodrošinājuma līdzekļi, vai tās apdrošināšanas sabiedrības vai kredītiestādes maiņu, kura apdrošinājusi vai garantējusi nodrošinātos līdzekļus.
- (15) Visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādiem noteikumiem, ar ko reglamentē tādu elektroniskās naudas iestāžu filiāles, kuru galvenie biroji ir ārpus Kopienas. Svarīgi paredzēt, ka šie noteikumi nav izdevīgāki par noteikumiem, kas attiecas uz tādu elektroniskās naudas iestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī. Kopienai būtu jāspēj ar trešām valstīm slēgt līgumus, kas nodrošinātu to, ka piemēro tādus noteikumus, kuri elektroniskās naudas iestāžu filiālēm, kuru galvenie biroji ir ārpus Kopienas, nodrošina vienādus apstākļus visā Kopienas teritorijā. Tādu elektroniskās naudas iestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir ārpus Kopienas, nevajadzētu būt ne Līguma 43. pantā noteiktajām tiesībām veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kur tās veic uzņēmējdarbību, ne arī Līguma 49. panta otrajā daļā noteiktajai pakalpojumu sniegšanas brīvībai.
- (16) Ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm atteikties no dažu šīs direktīvas noteikumu piemērošanas attiecībā uz iestādēm, kas emitē tikai ierobežotu elektroniskās naudas apjomu. Iestādēm, uz kurām attiecas šāds atbrīvojums, nedrīkstētu saskaņā ar šo direktīvu būt tiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus, un tās nedrīkstētu īstenot šīs tiesības netieši kā maksājumu sistēmas dalībnieces. Tomēr ir vēlams reģistrēt ziņas par visām struktūrām, kas nodrošina elektroniskās naudas pakalpojumus, tostarp par tām, uz kurām attiecas atbrīvojums. Šim nolūkam dalībvalstīm šādas struktūras būtu jāreģistrē elektroniskās naudas iestāžu reģistrā.
- (17) Piesardzības nolūkos dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka elektronisko naudu var emitēt vienīgi tās elektroniskās naudas iestādes, kuras ir atbilstīgi saņēmušas atļauju vai atbrīvojumu saskaņā ar šo direktīvu, kredītiestādes, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, pasta zironorēķinu iestādes, kurām atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir tiesības emitēt elektronisko naudu, Direktīvas 2006/48/EK 2. pantā minētās iestādes, Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas, kad tās nerīkojas kā monetārās vai citas publiskās iestādes, un dalībvalstis un to reģionālās un vietējās iestādes, kad tās rīkojas kā publiskās iestādes.
- (18) Elektroniskajai naudai ir jābūt atpērkamai, lai saglabātu elektroniskās naudas turētāja uzticību. Atpirkšanas iespējāmība nenozīmē, ka līdzekļi, kas ir saņemti apmaiņā pret elektronisko naudu, būtu jāuzskata par noguldījumiem vai citādi atmaksājamiem līdzekļiem saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK. Atpirkšanai vajadzētu būt iespējamai jebkurā laikā par nominālvērtību, neparedzot iespēju vienoties par atpiršanas minimālo apjomu. Atpirkšanai kopumā vajadzētu būt bez maksas. Tomēr šajā direktīvā atbilstoši norādītos gadījumos vajadzētu būt iespējai noteikt samērīgu un uz izmaksām balstītu maksu, neskarot valstu tiesību aktus par nodokļiem vai sociālajiem jautājumiem vai elektroniskās naudas emitenta pienākumus saskaņā ar citiem attiecīgiem Kopienas vai valstu tiesību aktiem, piemēram, noteikumiem, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu, darbības, kuru mērķis ir iesaldēt naudas līdzekļus, vai specifiskus pasākumus, kas ir saistīti ar noziedzumu novēršanu un izmeklēšanu.

(1) OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

- (19) Elektroniskās naudas turētājiem vajadzētu būt pieejamām ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūrām domstarpību izšķiršanai. Tādēļ šīs direktīvas kontekstā Direktīvas 2007/64/EK IV sadaļas 5. nodaļa būtu jāpieņem *mutatis mutandis*, neskarot šo direktīvu. Tādēļ Direktīvā 2007/64/EK ietvertā atsauce uz “maksājumu pakalpojuma sniedzēju” ir jālasa kā atsauce uz elektroniskās naudas emitentu; atsauce uz “maksājumu pakalpojuma lietotāju” ir jālasa kā atsauce uz elektroniskās naudas turētāju; un atsauce uz Direktīvas 2007/64/EK III un IV sadaļu ir jālasa kā atsauce uz šīs direktīvas III sadaļu.
- (20) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (21) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt īstenošanas noteikumus, lai ņemtu vērā inflāciju vai tehnoloģiju un tirgus attīstību un nodrošinātu atbrīvojumu vienotu piemērošanu saskaņā ar šo direktīvu. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (22) Būs jāpārskata šīs direktīvas efektīva darbība. Tādēļ Komisijai būtu jāsaņem ziņojums trīs gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām. Dalībvalstīm būtu jānodrošina Komisijai informācija par atsevišķu šīs direktīvas noteikumu piemērošanu.
- (23) Juridiskās noteiktības nolūkos būtu jāveic pārejas pasākumi, lai nodrošinātu to, ka elektroniskās naudas iestādes, kas sākušas savu darbību saskaņā ar valstu tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2000/46/EK, var attiecīgajā dalībvalstī turpināt darbību vēl noteiktu laikposmu. Šim laikposmam vajadzētu būt ilgākam elektroniskās naudas iestādēm, uz kurām attiecas atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 2000/46/EK 8. pantu.
- (24) Šī direktīva ievieš jaunu definīciju elektroniskajai naudai, kuru emitējot var gūt labumu no atkāpēm Direktīvas 2007/64/EK 34. un 53. pantā. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza arī vienkāršotais klientu uzticamības pārbaudes režīms elektroniskās naudas iestādēm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽²⁾.
- (25) Saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK elektroniskās naudas iestādes ir uzskatāmas par kredītiestādēm, lai gan tās nedrīkst ne pieņemt noguldījumus no iedzīvotājiem, ne piešķirt aizdevumus no naudas līdzekļiem, kas ir saņemti no iedzīvotājiem. Ņemot vērā režīmu, ko ievieš ar šo direktīvu, Direktīvā 2006/48/EK ir lietderīgi grozīt kredītiestāžu definīciju, lai nodrošinātu to, ka elektroniskās naudas iestādes netiek uzskatītas par kredītiestādēm. Tomēr kredītiestādēm joprojām vajadzētu atļaut emitēt elektronisko naudu un veikt šo darbību visā Kopienā saskaņā ar savstarpēju atzīšanu un visaptverošu konsultatīvas uzraudzības režīmu, kas uz tām attiecas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem banku nozarē. Lai saglabātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kredītiestādēm tomēr būtu jānodrošina alternatīva iespēja minēto darbību veikt ar filiāles palīdzību saskaņā ar šajā direktīvā noteikto konsultatīvas uzraudzības režīmu, bet ne saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK.
- (26) Ar šīs direktīvas noteikumiem aizstāj visus Direktīvas 2000/46/EK attiecīgos noteikumus. Tādēļ būtu jāatceļ Direktīva 2000/46/EK.
- (27) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tas prasa saskaņot daudz dažādu noteikumu, kas šobrīd pastāv dažādu dalībvalstu tiesību sistēmās, un to, ka tādēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kuri vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (28) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽³⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī direktīva paredz noteikumus elektroniskās naudas emitēšanai, un šajā nolūkā dalībvalstis atzīst šādas elektroniskās naudas emitentu kategorijas:

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽³⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

- a) kredītiestādes, kā tās definētas Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punktā, tostarp saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem to filiāles minētās direktīvas 4. panta 3. punkta nozīmē, ja šāda filiāle atrodas Kopienā un ja tās galvenais birojs – ārpus Kopienas saskaņā ar minētās direktīvas 38. pantu;
- b) elektroniskās naudas iestādes saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu, tostarp saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem un šīs direktīvas 8. pantu ar tām saistītās filiāles, ja šāda filiāle atrodas Kopienā un tās galvenais birojs – ārpus Kopienas teritorijas;
- c) pasta žiro norēķinu iestādes, kurām atbilstīgi valstu tiesību aktiem ir tiesības emitēt elektronisko naudu;
- d) Eiropas Centrālā banka un valstu centrālās bankas, kad tās nerīkojas kā monetārās vai citas publiskās iestādes;
- e) dalībvalstis vai to reģionālās vai vietējās iestādes, kad tās rīkojas kā publiskās iestādes.

2. Šīs direktīvas II sadaļa paredz noteikumus elektroniskās naudas iestāžu uzņēmējdarbības sākšanai, veikšanai un konsultatīvai uzraudzībai.

3. Dalībvalstis var pilnīgi vai daļēji atkāpties no šīs direktīvas II sadaļas prasību piemērošanas Direktīvas 2006/48/EK 2. pantā minētajām iestādēm, izņemot iestādes, kas noteiktas minētā panta pirmajā un otrajā ievilkumā.

4. Šo direktīvu nepiemēro monetārajai vērtībai, kas tiek turēta instrumentos, uz kuriem attiecas atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 3. panta k) punktu.

5. Šo direktīvu nepiemēro monetārajai vērtībai, kas tiek izmantota tādu maksājumu darījumu veikšanai, uz kuriem attiecas atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 3. panta l) punktu.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “elektroniskās naudas iestāde” ir juridiska persona, kurai saskaņā ar II sadaļu ir piešķirta atļauja emitēt elektronisko naudu;
- 2) “elektroniskā nauda” ir elektroniski, tostarp magnētiski, uzglabāta monetāra vērtība, kura ir prasījums pret emitentu un kuru emitē, saņemot naudas līdzekļus, ar mērķi veikt maksājuma darījumus, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 5. punktā, un kuru pieņem fiziska vai juridiska persona, kas nav elektroniskās naudas emitents;

- 3) “elektroniskās naudas emitents” ir struktūras, kas minētas 1. panta 1. punktā, iestādes, uz kurām attiecas atbrīvojums saskaņā ar 1. panta 3. punktu, un juridiskās personas, uz kurām attiecas atbrīvojums saskaņā ar 9. pantu;
- 4) “apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējais apjoms” ir vidējais rādītājs par finansiālo saistību kopsummām, kas attiecas uz emitēto elektronisko naudu katras kalendārās dienas beigās pēdējo sešu kalendāro mēnešu laikā, un to aprēķina katrā kalendārā mēneša pirmajā kalendārajā dienā un piemēro attiecīgajam kalendārajam mēnesim.

II SADAĻA

PRASĪBAS ELEKTRONISKĀS NAUDAS IESTĀŽU DARBĪBAS SĀKŠANAI, VEIKŠANAI UN KONSULTATĪVAI UZRAUDZĪBAI

3. pants

Vispārīgi piesardzības noteikumi

1. Neskarot šo direktīvu, Direktīvas 2007/64/EK 5. pantu, 10. līdz 15. pantu, 17. panta 7. punktu un 18. līdz 25. pantu elektroniskās naudas iestādēm piemēro *mutatis mutandis*.

2. Elektroniskās naudas iestādes iepriekš informē kompetentās iestādes par būtiskām izmaiņām pasākumos, ar kuriem nodrošina līdzekļus, kas saņemti apmaiņā pret emitēto elektronisko naudu.

3. Fiziskas vai juridiskas personas, kas pieņēmušas lēmumu iegūt vai pārdot tiešu vai netiešu būtisku līdzdalību kādā elektroniskās naudas iestādē Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 11. punkta izpratnē vai arī tieši vai netieši turpināt palielināt vai samazināt šādu būtisku līdzdalību tiktāl, ka tām piederošā daļa kapitālā vai balsošanas tiesību daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 30 % vai 50 % vai kļūtu mazāka par minēto procentuālo daļu, vai elektroniskās naudas iestāde kļūtu vai pārtrauktu būt par to meitasuzņēmumu, informē kompetentās iestādes par savu nodomu pirms šādas iegādes, pārdošanas, palielināšanas vai samazināšanas.

Potenciālais līdzdalības ieguvējs informē kompetento iestādi par plānotās līdzdalības apjomu un sniedz Direktīvas 2006/48/EK 19.a panta 4. punktā norādīto būtisko informāciju.

Ja šā punkta otrajā daļā minēto personu ietekme var kaitēt iestādes piesardzīgai un pareizai vadībai, kompetentās iestādes izsaka savus iebildumus vai veic piemērotus pasākumus, lai izbeigtu šādu situāciju. Šādi pasākumi var ietvert rīkojumus, sankcijas pret direktoriem vai vadītājiem vai balsstiesību īstenošanas apturēšanu attiecīgajiem akcionāriem vai dalībniekiem.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām un juridiskām personām, kas neievēro pienākumu laikus sniegt šajā punktā noteikto informāciju.

Ja līdzdalība iegūta, neskatoties uz kompetento iestāžu iebildumiem, minētās iestādes neatkarīgi no citām pieņemamajām sankcijām nodrošina ieguvēja balsstiesību atcelšanu, balsojuma atzīšanu par nederīgu vai iespēju to anulēt.

Dalībvalstis var pilnīgi vai daļēji atbrīvot no šā punkta prasību piemērošanas vai atļaut savām kompetentajām iestādēm atbrīvot no šā punkta prasību piemērošanas elektroniskās naudas iestādes, kuras veic vienu vai vairākas no 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajām darbībām.

4. Dalībvalstis atļauj elektroniskās naudas iestādēm izplatīt un atpirkt elektronisko naudu, izmantojot fiziskas vai juridiskas personas, kas darbojas šo iestāžu labā. Ja elektroniskās naudas iestāde vēlas izplatīt elektronisko naudu citā dalībvalstī, izmantojot fiziskas vai juridiskas personas starpniecību, tā ievēro Direktīvas 2007/64/EK 25. pantā noteiktās procedūras.

5. Neskarot 4. punktu, elektroniskās naudas iestādes neemitē elektronisko naudu ar aģentu starpniecību. Elektroniskās naudas iestādes drīkst ar aģentu starpniecību sniegt 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos maksājumu pakalpojumus, ja vien tiek ievērotas Direktīvas 2007/64/EK 17. panta prasības.

4. pants

Sākotnējais kapitāls

Dalībvalstis pieprasa, lai atļaujas piešķiršanas brīdī elektroniskās naudas iestādēm būtu sākotnējais kapitāls, ko veido Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) un b) punktā noteiktās vienības, kuru vērtība ir vismaz EUR 350 000.

5. pants

Pašu kapitāls

1. Elektroniskās naudas iestādes pašu kapitāls, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 57. līdz 61., 63., 64. un 66. pantā, nedrīkst būt mazāks par summu, kas minēta šā panta 2. līdz 5. punktā vai šīs direktīvas 4. pantā, atkarībā no tā, kura summa ir lielāka.

2. Attiecībā uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām, kuras nav saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu, elektroniskās naudas iestāžu pašu kapitāla prasības tiek aprēķinātas saskaņā ar vienu no trim metodēm (A, B vai C), kas ir noteiktas Direktīvas 2007/64/EK 8. panta 1. un 2. punktā. Atbilstošo metodi nosaka kompetentās iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

Attiecībā uz elektroniskās naudas emitēšanu elektroniskās naudas iestādes pašu kapitāla prasības aprēķina saskaņā ar D metodi, kas noteikta 3. punktā.

Elektroniskās naudas iestāžu pašu kapitāls vienmēr ir tāds, kas ir vismaz vienāds ar šā punkta pirmajā un otrajā daļā minēto prasību kopsummu.

3. D metode: elektroniskās naudas iestādes pašu kapitāls, kas paredzēts elektroniskās naudas emitēšanas darbībām, ir vismaz 2 % no apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējā apjoma.

4. Ja elektroniskās naudas iestāde veic kādas no 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām, kas nav saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu, vai arī darbības, kas minētas 6. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā, un ja nesegtās elektroniskās naudas apjoms nav iepriekš zināms, kompetentās iestādes atļauj elektroniskās naudas iestādei aprēķināt pašu kapitāla prasības, pamatojoties uz reprezentatīvu daļu, kuru uzskata par tādu, ko izmanto elektroniskās naudas emitēšanai, ja šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēstures datiem vai kompetentajām iestādēm pieņemamā veidā. Ja elektroniskās naudas iestāde nav veikusi uzņēmējdarbību pietiekami ilgu laiku, tās pašu kapitāla prasības aprēķina, pamatojoties uz plānoto apgrozībā esošās elektroniskās naudas apjomu, kas minēts biznesa plānā, kurā kompetentās iestādes var prasīt ieviest grozījumus.

5. Pamatojoties uz riska pārvaldības procesu novērtējumu, riska zaudējumu datubāzēm un elektroniskās naudas iestāžu iekšējās kontroles mehānismiem, kompetentās iestādes var pieprasīt elektroniskās naudas iestādēm turēt pašu kapitāla summu, kas ir līdz 20 % lielāka nekā summa, kas atbilst aprēķinu rezultātam, piemērojot atbilstošo metodi saskaņā ar 2. punktu, vai ļaut elektroniskās naudas iestādēm turēt pašu kapitāla summu, kas ir līdz 20 % mazāka nekā summa, kas atbilst aprēķinu rezultātam, piemērojot atbilstošo metodi saskaņā ar 2. punktu.

6. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu to elementu vairākkārtēju izmantošanu, kuri atbilst pašu kapitālam:

a) ja elektroniskās naudas iestāde pieder vienai un tai pašai grupai kopā ar citu elektroniskās naudas iestādi, kredītiestādi, maksājumu iestādi, ieguldījumu sabiedrību, aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību vai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību;

b) ja elektroniskās naudas iestāde veic darbības, kas nav elektroniskās naudas emitēšana.

7. Ja ir ievēroti Direktīvas 2006/48/EK 69. panta noteikumi, dalībvalstīm vai to kompetentajām iestādēm ir izvēles iespējas attiecībā uz šā panta 2. un 3. punkta piemērošanu elektroniskās naudas iestādēm, kuras saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK ir ietvertas mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, konsolidētajā uzraudzībā.

6. pants

Darbība

1. Papildus elektroniskās naudas emitēšanai elektroniskās naudas iestādes drīkst iesaistīties jebkurā no šīm darbībām:

- a) nodrošināt maksājumu pakalpojumus, kas ir minēti Direktīvas 2007/64/EK pielikumā;
- b) izsniegt aizdevumus, kas ir saistīti ar maksājumu pakalpojumiem, kuri minēti Direktīvas 2007/64/EK pielikuma 4., 5. vai 7. punktā, ja tiek ievēroti minētās direktīvas 16. panta 3. un 5. punktā paredzētie nosacījumi;
- c) nodrošināt operatīvus pakalpojumus un ar tiem cieši saistītus palīgpakalpojumus saistībā ar elektroniskās naudas emitēšanu vai a) apakšpunktā minēto maksājumu pakalpojumu sniegšanu;
- d) nodrošināt maksājumu sistēmu darbību, kā tās definētas Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 6. punktā, un neskarot minētās direktīvas 28. pantu;
- e) ievērojot attiecīgos Kopienas un valstu tiesību aktus, veikt cita veida uzņēmējdarbību, kas nav elektroniskās naudas emitēšana.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētos aizdevumus neizsniedz no līdzekļiem, kuri saņemti apmaiņā pret elektronisko naudu un kurus tur saskaņā ar 7. panta 1. punktu.

2. Elektroniskās naudas iestādes nepieņem noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no iedzīvotājiem Direktīvas 2006/48/EK 5. panta izpratnē.

3. Naudas līdzekļus, kurus elektroniskās naudas iestādes saņem no elektroniskās naudas turētāja, nekavējoties apmaina pret elektronisko naudu. Šādi līdzekļi nav uzskatāmi par noguldījumu vai citu no iedzīvotājiem saņemtu atmaksājamo līdzekli Direktīvas 2006/48/EK 5. panta izpratnē.

4. Direktīvas 2007/64/EK 16. panta 2. un 4. punkts attiecas uz līdzekļiem, kas saņemti, lai veiktu šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības, kuras nav saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu.

7. pants

Nodrošinājuma prasības

1. Dalībvalstis pieprasa, lai elektroniskās naudas iestādes nodrošinātu naudas līdzekļus, kas saņemti apmaiņā pret elektronisko naudu, kura emitēta saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 9. panta 1. un 2. punktu. Naudas līdzekļi, kas saņemti kā maksājums, kurš veikts ar maksājumu instrumentu, nav jānodrošina, līdz tie tiek kreditēti elektroniskās naudas iestādes maksājumu kontā vai citādi kļūst pieejami elektroniskās naudas iestādei saskaņā ar izpildes laika prasībām, kuras atbilstoši noteiktas Direktīvā 2007/64/EK. Jebkurā gadījumā šādus naudas līdzekļus nodrošina ne vēlāk kā piecās darbdiēnās pēc elektroniskās naudas emitēšanas saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 27. punktu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā par zema riska aktīviem uzskata tādas aktīvu kategorijas, kuras atbilst vienai no kategorijām, kas uzskaitītas I pielikuma 14. punkta 1. tabulā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību⁽¹⁾, un kuru īpašā riska kapitāla maksājums nepārsniedz 1,6 %, to neattiecinot uz citām atbilstošām kategorijām, kas uzskaitītas minētā pielikuma 15. punktā.

Šā panta 1. punkta nolūkā par zema riska aktīviem uzskata arī tādu pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) kapitāla sertifikātus, kuri iegulda tikai šā punkta pirmajā daļā uzskaitītajos aktīvos.

Izņēmuma gadījumos un ar atbilstošu pamatojumu kompetentā iestāde, pamatojoties uz šā punkta pirmajā un otrajā daļā minēto aktīvu drošības, termiņa, vērtības vai citu riska elementu novērtējumu, var noteikt, kuri no šiem aktīviem 1. punkta nolūkā nav zema riska aktīvi.

3. Direktīvas 2007/64/EK 9. pants attiecas uz elektroniskās naudas iestādēm saistībā ar darbībām, kas minētas šīs direktīvas 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā un nav saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu.

4. Šā panta 1. un 3. punkta piemērošanai dalībvalstis vai to kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem var noteikt, kuru metodi elektroniskās naudas iestādes izmanto līdzekļu nodrošināšanai.

8. pants

Attiecības ar trešām valstīm

1. Elektroniskās naudas iestāžu filiālēm, kuru galvenie biroji ir ārpus Kopienas, sākot vai veicot darbību, dalībvalstis nepieņem noteikumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro to elektroniskās naudas iestādēm, kuru galvenie biroji ir Kopienā.

2. Kompetentās iestādes dara zināmas Komisijai visas atļaujas, kas saistībā ar filiālēm piešķirtas elektroniskās naudas iestādēm, kuru galvenais birojs ir ārpus Kopienas.

3. Neskarot 1. punktu, Kopiena var ar nolīgumiem, ko noslēdz ar vienu vai vairākām trešām valstīm, vienoties piemērot noteikumus, kas piešķir vienādu režīmu visā Kopienā tādu elektroniskās naudas iestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir ārpus Kopienas.

9. pants

Izvēles izņēmumi

1. Dalībvalstis var nepiemērot vai atļaut savām kompetentajām iestādēm pilnīgi vai daļēji nepiemērot procedūras un nosacījumus, kas noteikti šīs direktīvas 3., 4., 5. un 7. pantā, izņemot Direktīvas 2007/64/EK 20., 22., 23. un 24. pantu, un atļaut juridiskās personas reģistrēt kā elektroniskās naudas iestādes, ja ir izpildītas abas šīs prasības:

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

- a) uzņēmējdarbības rezultātā iegūtais vidējais apgrozībā esošās elektroniskās naudas apjoms nepārsniedz dalībvalsts noteikto ierobežojumu un nekādā gadījumā nav lielāks par EUR 5 000 000; un
- b) neviena fiziskā persona, kas ir atbildīga par uzņēmējdarbības pārvaldību vai vadīšanu, nav tiesāta par noziegumiem, kas ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, vai citiem finanšu noziegumiem.

Ja elektroniskās naudas iestāde veic kādas no 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām, kas nav saistītas ar elektroniskās naudas emitēšanu, vai arī darbības, kas minētas 6. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā, un ja apgrozībā esošās elektroniskās naudas apjoms nav iepriekš zināms, kompetentās iestādes atļauj šai elektroniskās naudas iestādei piemērot šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktu reprezentatīvai daļai, kuru uzskata par tādu, ko izmanto elektroniskās naudas emitēšanai, ja šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēstures datiem vai kompetentajām iestādēm pieņemamā veidā. Ja elektroniskās naudas iestāde nav veikusi uzņēmējdarbību pietiekami ilgu laiku, šo prasību izvērtē, pamatojoties uz plānoto apgrozībā esošās elektroniskās naudas apjomu, kas minēts biznesa plānā, kurā kompetentās iestādes var prasīt ieviest grozījumus.

Dalībvalstis var arī nodrošināt tādu izvēles atbrīvojumu piešķiršanu saskaņā ar šo pantu, uz kuriem attiecas papildu prasības saistībā ar maksimālo apjomu, kuru uzglabā konkrēta klienta maksājuma instrumentā vai maksājumu kontā, kas paredzēts elektroniskās naudas turēšanai.

Juridiskās personas, kas reģistrētas saskaņā ar šo punktu, var sniegt maksājumu pakalpojumus, kuri nav saistīti ar elektronisko naudu, kas emitēta saskaņā ar šo pantu, ja tiek izpildīti Direktīvas 2007/64/EK 26. pantā izklāstītie nosacījumi.

2. Saskaņā ar 1. punktu reģistrētas juridiskās personas galvenajam birojam ir jāatrodas dalībvalstī, kur tā faktiski veic savu darbību.

3. Juridiskā persona, kas ir reģistrēta saskaņā ar 1. punktu, uzskatāma par elektroniskās naudas iestādi. Tomēr uz to neattiecas Direktīvas 2007/64/EK 10. panta 9. punkts un 25. pants.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka juridiskā persona, kas ir reģistrēta saskaņā ar 1. punktu, var iesaistīties tikai dažās no 6. panta 1. punktā minētajām darbībām.

5. Juridiskās personas, kas ir minētas 1. punktā:

- a) ziņo kompetentajām iestādēm par visām izmaiņām to situācijā, kas ir būtiskas nosacījumiem, kuri minēti 1. punktā; un

- b) vismaz reizi gadā kompetentās iestādes noteiktā dienā paziņo apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējo apjomu, kas emitēts iepriekšējos sešos kalendārajos mēnešos.

6. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka gadījumā, ja 1., 2. un 4. punktā minētie nosacījumi vairs netiek izpildīti, attiecīgajai juridiskajai personai ir 30 kalendārajās dienās jāpieprasa atļauja saskaņā ar 3. pantu. Visām personām, kuras nepieprasa atļauju noteiktajā laikā, saskaņā ar 10. pantu aizliedz emitēt elektronisko naudu.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir atbilstošas pilnvaras, lai pārbaudītu šajā pantā noteikto prasību nepārtrauktu ievērošanu.

8. Šo pantu nepiemēro attiecībā uz Direktīvas 2005/60/EK noteikumiem vai valstu noteikumiem, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

9. Ja dalībvalsts izmanto 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, tā attiecīgi to paziņo Komisijai vēlākais līdz 2011. gada 30. aprīlim. Dalībvalsts nekavējoties paziņo Komisijai par visām turpmākajām izmaiņām. Turklāt dalībvalsts paziņo Komisijai attiecīgo juridisko personu skaitu un katru gadu informē Komisiju par emitētās apgrozībā esošās elektroniskās naudas kopējo summu katra kalendārā gada 31. decembrī, kā minēts 1. punktā.

III SADAĻA

ELEKTRONISKĀS NAUDAS EMITĒŠANA UN ATPIRKŠANA

10. pants

Aizliegums emitēt elektronisko naudu

Neskarot 18. pantu, dalībvalstis aizliedz elektronisko naudu emitēt fiziskām vai juridiskām personām, kuras nav elektroniskās naudas emitenti.

11. pants

Emitēšana un atpirkšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka elektroniskās naudas emitenti, saņemot naudas līdzekļus, emitē elektronisko naudu par nominālvērtību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc turētāja pieprasījuma elektroniskās naudas emitenti jebkurā laikā un par nominālvērtību atpērk turētumā esošās elektroniskās naudas monetāro vērtību.

3. Elektroniskās naudas emitenta un elektroniskās naudas turētāja līgumā skaidri un nepārprotami norāda atpirkšanas nosacījumus, tostarp ar to saistītos maksājumus, un elektroniskās naudas turētāju informē par šiem nosacījumiem, pirms viņš uzņemas saistības saskaņā ar līgumu vai piedāvājumu.

4. Maksu par atpirkšanu var piemērot vienīgi tad, ja tas paredzēts līgumā saskaņā ar 3. punktu, un vienīgi kādā no šiem gadījumiem:

- a) ja atpirkšanu prasa pirms līguma termiņa beigām;
- b) ja līgumā paredzēta tā beigu diena un ja elektroniskās naudas turētājs izbeidzis līgumu pirms minētās dienas; vai
- c) ja atpirkšanu prasa vairāk nekā vienu gadu pēc līguma termiņa beigu dienas.

Šāda maksa ir samērīga ar faktiskajām izmaksām, kas ir radušās elektroniskās naudas emitentam, un atbilstoša tām.

5. Ja atpirkšanu prasa pirms līguma termiņa beigām, elektroniskās naudas turētājs var prasīt elektroniskās naudas pilnīgu vai daļēju atpirkšanu.

6. Ja elektroniskās naudas turētājs atpirkšanu prasa viena gada laikā pēc līguma termiņa beigu dienas:

- a) atpērk turējumā esošās elektroniskās naudas kopējo monetāro vērtību; vai
- b) ja elektroniskās naudas iestāde veic vienu vai vairākas darbības, kas uzskaitītas 6. panta 1. punkta e) apakšpunktā, un ja nav iepriekš zināms, kādu daļu no līdzekļiem tā izmantos kā elektronisko naudu, – atpērk visus elektroniskās naudas turētāja pieprasītos līdzekļus.

7. Neskarot 4., 5. un 6. punktu, atpirkšanas tiesības personām, kuras nav patērētāji un kuras pieņem elektronisko naudu norēķiniem, nosaka līgumiska vienošanās starp elektroniskās naudas emitētāju un minētajām personām.

12. pants

Procentu maksājumu aizliegums

Dalībvalstis aizliedz procentu maksāšanu vai cita veida finansālu ieguvumu saistībā ar to, cik ilgi elektroniskās naudas turētājs elektronisko naudu tur.

13. pants

Ārpusstiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras domstarpību izšķiršanai

Neskarot šo direktīvu, Direktīvas 2007/64/EK IV sadaļas 5. nodaļu *mutatis mutandis* piemēro elektroniskās naudas emitentiem saistībā ar minētajā sadaļā tiem noteiktajiem pienākumiem.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI UN ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI

14. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Komisija var pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai atjauninātu šīs direktīvas noteikumus nolūkā ņemt vērā inflāciju vai tehnoloģiju un tirgus attīstību. Šos pasākumus, kas ir paredzēti,

lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Komisija pieņem pasākumus, lai nodrošinātu 1. panta 4. un 5. punktā minēto atbrīvojumu vienotu piemērošanu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

15. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Maksājumu komiteja, kas ir izveidota saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 85. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

16. pants

Pilnīga saskaņošana

1. Neskarot 1. panta 3. punktu, 3. panta 3. punkta sesto daļu, 5. panta 7. punktu, 7. panta 4. punktu, 9. pantu un 18. panta 2. punktu un tiktāl, ciktāl šajā direktīvā iekļauti saskaņošanas noteikumi, dalībvalstis nevar paturēt spēkā vai ieviest citus noteikumus, kas nav paredzēti šajā direktīvā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka elektroniskās naudas emitenti – kaitējot elektroniskās naudas turētājiem – neatkāpjas no tiem attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno šo direktīvu vai kas atbilst tai, izņemot gadījumus, ja tas ir skaidri tajos paredzēts.

17. pants

Pārskatīšana

Ne vēlāk kā 2012. gada 1. novembrī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un ietekmi, jo īpaši par piesardzības prasību piemērošanu elektroniskās naudas iestādēm, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumu par tās pārskatīšanu.

18. pants

Pārejas noteikumi

1. Dalībvalstis ļauj elektroniskās naudas iestādēm, kas dalībvalstī, kurā atrodas to galvenais birojs, pirms 2011. gada 30. aprīļa ir uzsākušas darbību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar ko transponē Direktīvu 2000/46/EK, turpināt šo darbību minētajā vai kādā citā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvā 2000/46/EK noteikto savstarpējas atzīšanas kārtību, nepieprasot atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu vai neprasot šīm iestādēm ievērot citas prasības, kuras noteiktas šīs direktīvas II sadaļā vai uz kurām tajā izdarīta atsauce.

Dalībvalstis prasa, lai šādas elektroniskās naudas iestādes iesniedz kompetentajām iestādēm visu būtisko informāciju, kas ļautu kompetentajām iestādēm līdz 2011. gada 30. oktobrim izvērtēt, vai elektroniskās naudas iestādes atbilst šīs direktīvas prasībām un, ja tā nav, kādi pasākumi būtu veicami, lai nodrošinātu atbilstību, vai arī ir piemērojama atļaujas atcelšana.

Atbilstīgajām elektroniskās naudas iestādēm piešķir atļauju, tās reģistrē un tām prasa ievērot II sadaļas prasības. Ja elektroniskās naudas iestādes neatbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām līdz 2011. gada 30. oktobrim, attiecīgajām elektroniskās naudas iestādēm aizliedz emitēt elektronisko naudu.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka elektroniskās naudas iestādei automātiski piešķir atļauju un to reģistrē saskaņā ar 3. pantu, ja kompetentajām iestādēm jau ir pierādījumi par to, ka attiecīgā elektroniskās naudas iestāde atbilst 3., 4. un 5. pantā minētajām prasībām. Kompetentās iestādes informē attiecīgās elektroniskās naudas iestādes pirms atļaujas piešķiršanas.

3. Dalībvalstis ļauj juridiskajām personām, kas pirms 2011. gada 30. aprīļa ir uzsākušas darbību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvas 2000/46/EK 8. pantu, turpināt šīs darbības attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2000/46/EK līdz 2012. gada 30. aprīlim, neprasot, lai tās saņem atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu vai ievēro citas prasības, kuras noteiktas šīs direktīvas II sadaļā vai uz kurām tajā izdarīta atsauce. Elektroniskās naudas iestādēm, kurām šajā laikposmā nepiešķir ne atļauju, ne atbrīvojumu šīs direktīvas 9. panta izpratnē, aizliedz emitēt elektronisko naudu.

19. pants

Direktīvas 2005/60/EK grozījumi

Ar šo Direktīvu 2005/60/EK groza šādi.

1) Direktīvas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) uzņēmums, kas nav kredītiestāde, bet kas veic vienu vai vairākas darbības, kuras ir ietvertas Direktīvas 2006/48/EK I pielikuma 2. līdz 12. punktā un 14. un 15. punktā, tostarp darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*)”;

2) Direktīvas 11. panta 5. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) elektronisko naudu, kā noteikts 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību (*), ja ierīcē elektroniski uzglabātā maksimālā summa nav lielāka par EUR 250 gadījumā, kad summu nav iespējams papildināt, vai ja noteikts maksimālās summas ierobežojums EUR 2 500 apjomā visiem darījumiem kalendārā gada laikā gadījumā, kad summu ir iespējams papildināt, izņemot gadījumus, kad no elektroniskās naudas turētāja pēc viņa pieprasījuma tā paša kalendārā gada laikā saskaņā ar Direktīvas 2009/110/EK 11. pantu ir atpirkti EUR 1 000 vai lielāka summa. Attiecībā uz valsts maksājumu darījumiem dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var palielināt šajā apakšpunktā minēto EUR 250 summu līdz, lielākais, EUR 500.

miem kalendārā gada laikā gadījumā, kad summu ir iespējams papildināt, izņemot gadījumus, kad no elektroniskās naudas turētāja pēc viņa pieprasījuma tā paša kalendārā gada laikā saskaņā ar Direktīvas 2009/110/EK 11. pantu ir atpirkti EUR 1 000 vai lielāka summa. Attiecībā uz valsts maksājumu darījumiem dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var palielināt šajā apakšpunktā minēto EUR 250 summu līdz, lielākais, EUR 500.

(*) OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.”

20. pants

Direktīvas 2006/48/EK grozījumi

Ar šo Direktīvu 2006/48/EK groza šādi:

1) Direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1) “kredītiestāde” ir uzņēmums, kura darbība ir pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no iedzīvotājiem un piešķirt aizdevumus no saviem līdzekļiem;”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5) “finanšu iestāde” ir uzņēmums, kurš nav kredītiestāde un kura galvenā darbība ir līdzdalības iegāde vai viena vai vairākas no I pielikuma 2. līdz 12. un 15. punktā uzskaitītajām darbībām;”.

2) Direktīvas I pielikumam pievieno šādu punktu:

“15. Elektroniskās naudas emitēšana”.

21. pants

Atcelšana

Direktīvu 2000/46/EK atceļ no 2011. gada 30. aprīļa, neskarot šīs direktīvas 18. panta 1. un 3. punktu.

Visas atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

22. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 30. aprīlim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai šo noteikumu tekstu.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no 2011. gada 30. aprīļa.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 16. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. MALMSTRÖM